

گزینه های جدید برای کنترل تب شیر: آنیونی کردن نسبی جیره ای انتظار زایش و تزریق به هنگام ویتامین D3

کامران شریفی

دانشیار گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

sharifpp@um.ac.ir

خلاصه

امروزه دو روش عمده برای کنترل تب شیر از راه دست کاری جیره ای انتظار زایش وجود دارد: یکی محدود کردن میزان دریافت کلسیم و فسفر و دیگری آنیونی کردن کامل که تفاوت کاتیونی-آنیونی را به ۵۰-۱۵۰ میلی اکی والان در هر کیلوگرم ماده ای خشک جیره ای گاوها شیری می رساند. هر دو روش محسن و معایبی دارند و جالب این که هنوز به تمامی نحوه تاثیر آنها شناخته نشده است. تحلیل نقادانه مبانی نظری این روشها ضمن روشن نمودن نکات ضعف و قوت آنها می تواند روش سومی را نیز به بار آورد که آنیونی کردن نسبی جیره ای انتظار زایش است که به لحاظ نظری می تواند هم فراوانی تب شیر را تا حد قابل قبولی کاهش دهد و هم نیازی نباشد که حتما ادرار گاوها اسیدی شود. جدا از این روشها، اگر بتوان زمان دقیق زایمان را پیش بینی کرد، احتمال ورود بالقوه تزریق به هنگام دی هیدرو کسی D3 به عرصه کنترل تب شیر وجود دارد؛ آن هم تا جایی که ممکن است روش های دیگر را از میدان به در و متروک کند. به رغم پیشرفت های قابل توجه در کنترل تب شیر، هنوز نکات مهمی وجود دارد که نیازمند پژوهش بیشتر است که در انتهای مقاله به آنها اشاره شده است.

واژه های کلیدی: تب شیر، جیره های انتظار زایش، آنیونی کردن کامل، آنیونی کردن نسبی، تزریق به هنگام ویتامین D3.

مقدمه

تب شیر، از جمله شکل تحت بالینی آن هیپوکلسیمی زایمان، در متون علمی سابقه تاریخی طولانی دارد و تحقیقات زیادی روی آن انجام گرفته و هنوز یکی از چالش های بزرگ پژوهش گاو شیری در دنیا امروز است. برخی از روش های مهار این بیماری نظری استفاده از نمکهای آنیونی هم در زمان خود و در حال حاضر هم در نوع خود انقلابی محسوب می شود. با تمام پیشرفت هایی که شده، هنوز هم در اجرا و هم در مهار بیماری با مشکلاتی روبرو هستیم و دستیابی به روش های جدیدتر ضروری است. بنا بر این، مقاله حاضر به نوعی ادامه مقالات امیدی (۱۳۹۳) و محبی (۱۳۹۳) است که تا جای ممکن ضمن پرهیز از نکات تکراری، در کنار معرفی دو روش محدود کردن کلسیم و فسفر جیره ای انتظار زایش و آنیونی کردن کامل آن، با تحلیل نقادانه مبانی نظری آنها روش آنیونی کردن نسبی جیره ای گاوها شیری معرفی می گردد. لذا مطالعه مقالات پیشگفته توصیه می شود.

نگرش حرفه ای

مقالات زیادی در مورد روش های مهار هیپوکلسیمی منتشر شده است. با این حال، یک دامپزشک حرفه ای بسته به شرایطی که در آن کار می کند باید با مزايا و معایب هر یک از روشها آشنا باشد و بتواند برای بهبود شرایط کار خویش مناسب ترین روش، هم از بابت کارآیي و هم از بابت قابلیت اجرا، را انتخاب کند و به کار بندد. برای مثال، استفاده از نمکهای آنیونی با این که در حال حاضر

موثرترین روش برای مهار تب شیر است، ممکن است در یک مرکز پژوهش گاو شیری خاص امکان اجرای درست آن وجود نداشته باشد.

چرا تب شیر باید مهار شود؟

با فرض این که ۸ درصد از وزن بدن یک گاو ۶۰۰ کیلوگرمی را خون تشکیل داده (۳) این گاو حدود ۴۸ لیتر خون دارد. اگر حدوداً ۳۰ درصد از این حجم را مربوط به هماتوکریت بدانیم و از میزان کلسیم موجود در آن صرف نظر کنیم، حدوداً ۶ لیتر از آن پلاسمما است. اگر میزان کلسیم پلاسمما را به طور متوسط ۱۰ میلی گرم در دسی لیتر در نظر بگیریم، یعنی کل کلسیم پلاسمما حدود ۳,۳۶ گرم است. مایع خارج سلولی همین گاو به طور متوسط ۹-۸ گرم کلسیم دارد (۴). در حالی که همین گاو حدوداً ۶ کیلوگرم کلسیم در استخوانها یش دارد (۵).

نیازمندی گاو شیری هلشتاین برای تولید هر کیلوگرم شیر و آغوز به ترتیب باید ۱,۲۲ و ۲,۱ گرم است (۶). به همین منوال اگر گاوی در روز زایش ۲۰-۱۰ کیلوگرم آغوز بدهد یا در روز دوم یا سوم تولید شیرش به ۳۰ کیلوگرم برسد در روز اول به ترتیب ۴۲-۲۱ گرم از بابت آغوز و در روزهای آتی ۳۶,۶ گرم برای شیر کلسیم از بدنش خارج می‌شود. در حالی که کل کلسیم در مایع خارج سلولی اش حدود ۹-۸ گرم است. اگر هموؤستازی بدن گاو آماده نباشد، رخداد تب شیر حتمی است. بنا بر این، تمام صحبتها روی بخش کوچکی از کلسیم قابل بازیابی در بدن است که در لحظات حساسی باید به میدان بیاید. با رشد توپولید شیر در هر نسل از گاوهای دو اتفاق جالب دیگر هم افتاده است:

۱. با این که پیشتر رخداد تب شیر را در تلیسه‌های شکم اول نادر می‌دانستند، مشخص شده که هیپوکلسیمی تحت بالینی در حدود ۲۵ درصد از گاوهای شکم اول رخ می‌دهد (۷). احتمالاً رخداد این موضوع می‌تواند ناشی از فشار ژنتیکی برای افزایش تولید باشد.

۲. در مطالعات جدیدتر مرز تمیز^۱ برای هیپوکلسیمی زایمان را ۸,۵۹ میلی گرم کلسیم در هر دسی لیتر پیشنهاد کرده اند (۸)، که نسبت به مرز تمیز پیشین در حد ۸ میلی گرم در دسی لیتر (۹) نشان از جدی ترشدن مسئله هموؤستاز کلسیم در بدن گاو شیری است؛ به ویژه وقتی که مفاهیمی مثل مسائل تولید مثلی از جمله متیریت، فعالیت دستگاه ایمنی و فعالیت نوتروفیل‌ها به میان آید.

۳. فعال ماندن استخوان‌ها به عنوان بافت متابولیک در تمامی دوران شیردهی اهمیت دارد. از این رو نگه داشتن میزان کلسیم دریافتی گاوهای شیر در بازه‌ی ۵-۸ گرم در هر کیلوگرم ماده خشکی جیره توصیه شده است؛ زیرا بافت استخوان با دریافتی بیش از این میزان دیگر غیرفعال می‌شود (۱۰).

نگارنده در تجربیات درمانگاهی خود بارها مشاهده نموده است که پس از واکسیناسیون (مثلاً با واکسن شاربن) یا هر بیماری که مدتی کاهش اشتها بدهد، در زمان‌هایی خارج از بازه‌ی مالوف برای رخداد تب شیر، گاوهای پرتوپلیدی را مشاهده کرده که زمینگیر شده، به درمان با ترکیبات کلسیم پاسخ مناسب داده اند و کلسیم سرم خون شان کمتر از ۵ میلی گرم در دسی لیتر بوده است.

نقد مبانی اساسی روش‌های مدیریت بیماری تب شیر با رویکرد حرفة‌ای

محدود کردن میزان کلسیم و فسفر در جیره‌ی گاو انتظار زایش

فرض این روش در این است که اگر میزان کلسیم جیره محدود شود مکانیسمی فعال می‌شود که با تحریک پراتورمون برداشت

^۱ Cut-off point

کلسیم از استخوان فعال می‌شود. (رجوع کنید به امیدی ۱۳۹۳ و محبی ۱۳۹۳). با این حال هم طراحی جیره‌ای با کلسیم پایین مشکل است و هم به لحاظ نظری مشکلات دیگری پیش می‌آید. چند نقد بر این روش وارد است:

۱. فرض این روش مبتنی بر این است که اگر به اندازه کافی پاراتیروپید تحریک شود، می‌تواند از چند روز قبل از زایمان فعال شده با تخلیه ناگهانی کلسیم از بدن مقابله کند. مارتیگ و مایر (۱۹۷۳) متوجه شدند که میزان پاسخ گاوها به تزریق پاراتورمون (که قاعده‌تا باید با افزایش کلسیم همراه باشد) در مقایسه با گاوهای شیروار کمتر است (۱۱). به لحاظ درمانگاهی هم دامپردازی گذارش نمود که پاراتورمونی که در این گاوهای مشکل دار ترش می‌شود قادر نیست که به اندازه‌ی گاوهای دیگر (گاوهایی که فقط به یک بار درمان با ترکیبات کلسیم نیاز دارند) دی‌هیدروکسی کله کلسیفرول تولید کند و موضوع را با مقاوم بودن این گاوها به پاراتورمون توصیف نمود (۱۲).

۲. نظریه‌ی اساسی این روش دو نقص دارد: نخست، تاثیر تراز کاتیونی-آنیونی جیره بر محدود کردن کلسیم و فسفر جیره را در نظر نمی‌گیرد. اگر این تراز بسیار مثبت باشد می‌تواند کارایی این روش را از بین ببرد. دوم، کلسیم را در کانون روابط علت و معلولی قرار می‌دهد؛ در حالی که مشخص شده که افزودن پتاسیم به جیره بیش از افزودن کلسیم فراوانی موارد بروز تب شیر را بالا می‌برد (۱۳). در یک مطالعه به دو دسته گاو جرسی در اوخر زایمان جیره‌های کاتیونی و آنیونی خوراندند و در بازه‌های ۳ ساعت تا ۴۸ ساعت به گاوها پاراتورمون مصنوعی تزریق کردند. میزان افزایش در کلسیم پلاسمای در این آزمایش به میزان معنی داری در گروه کاتیونی پایین تراز گروه آنیونی بود. در ضمن تلوپتید کربوکسیل انتهایی مربوط به کلژن نوع I (به عنوان شاخصی برای فراخوانی از استخوان) به لحاظ عددی، و نه آماری، در گروه کاتیونی کمتر بود. گوف و همکاران (۲۰۱۴) این پدیده را به صورت هیپوتیروپیدیسم کاذب توصیف نمود (۱۴).

احتمالاً با این توصیفات اگر بخواهیم روی کاهش کلسیم برای پیشگیری از تب شیر و هیپوکلسیم تحت بالینی تکیه کنیم، می‌توان گفت تا حدود قابل قبولی موثر است، اما اگر به تراز کاتیون-آنیون گیره توجه نکنیم و یا تولید شیر گاوها خیلی بالا باشد، ممکن است این روش کارآیی خود را از دست بدهد یا کارآیی محدودی داشته باشد.

آنیونی کردن کامل^۱ جیره‌های انتظار زایش

در حال حاضر موثرترین روش برای مهار تب شیر و هیپوکلسیم تحت درمانگاهی استفاده از نمکهای آنیونی است. بر اساس این تئوری، اگر بتوانیم میزان آنیون‌ها در جیره‌ی گاو شیری را به لحاظ کمی بر مبنای وزن اکی والانی بر کاتیون‌ها برتی دهیم، آن وقت شرایطی در بدن اتفاق می‌افتد که نوعی اسیدوز متابولیک خفیف در خون پدید می‌آید که به نفع بسیج کلسیم از استخوان‌ها عمل می‌کند. به دنبال آن ادرار گاوها اسیدی می‌شود. برای این کار باید تفاوت کاتیونی-آنیونی جیره را طوری سامان داد که آنیون‌ها به لحاظ عددی ۵۰-۱۵۰ میلی اکی والان در هر کیلوگرم ماده خشک جیره بیشتر از کاتیون‌ها باشند (تراز کاتیونی-آنیونی در محدوده‌ی "۵۰-۱۵۰" میلی اکی والان در هر کیلوگرم باشد). یکی از راه‌های ارزیابی میزان مصرف نمکهای آنیونی در جیره، پایش میزان اسیدیتۀ ادرار است (مراجعه به مقالات امیدی ۱۳۹۳ و محبی ۱۳۹۳)

دیدگاه نظری:

۱. اگر جیره بسیار کاتیونی باشد (در حد بالای ۲۵۰ میلی اکی والان در هر کیلوگرم) آنیونی کردن جیره موثر نیست.
۱۵). اول جیره باید طوری سامان یابد که تراز کاتیونی-آنیونی آن زیر ۲۵۰ میلی اکی والان در هر کیلوگرم باشد.

^۱ Full dietary cation anion difference (Full DCAD)

۲. نمک‌های آنیونی بد طعم هستند و ممکن است اشتها گاوها را کم کرده، در اواخر آبستنی موجب بسیج چربی‌ها شوند. **Error! Bookmark not defined.** و خطر بروز کبد چرب و سایر بیماری‌های مقارن زایمان را افزایش دهند.
 (۱۶)

۳. در تلیسه‌ها که خطر بروز تب شیر در آنها مطلقاً کمتر است، بدون این که لازم باشد اسیدوز متابولیک ایجاد می‌شود.
۴. زیرا اکثر دامداری‌ها بهاربند انتظار زایش جداگانه ای برای تلیسه‌ها ندارند.)
۵. باید مراقب نمک‌های حاوی یون امونیوم بود زیرا از بابت میزان ازت غیر پروتئینی محدودیت مصرف دارند.
۶. میزان گوگرد جیره از ۴٪ درصد تجاوز نکند، میزان منیزیم جیره در حد ۴٪ درصد تنظیم شود و میزان کلسیم جیره باید به ۱۲۰ گرم به ازای هر گاو در روز برسد.) **Error! Bookmark not defined.**

دیدگاه اجرایی:

۲. آیا گاوداری، به ویژه از دیدگاه نیروی انسانی، توانایی اجرای جیره‌های آنیونی را دارد؟
 ۳. آیا گاوداری نیروی انسانی مجرب برای اندازه گیری مرتب pH ادرار گاوها انتظار زایش را دارد؟ زیرا برای گاوها هشتادین دامنه اسیدیته ادرار باید بین ۷-۶ و به قول دیگری ۶,۸-۶,۲ باشد (۱۷)
- این سوال را از این بابت باید مطرح نمود که برای مثال، اگر نمک‌های آنیونی در جیره‌ی گاوها انتظار زایش به طور یکنواخت مخلوط نشود چند احتمال پیش خواهد آمد:

- تعدادی از گاوها نمک آنیونی بیشتری دریافت خواهند کرد، اسیدیته ادرار آنها از ۶ هم پایین تر رفته، در اثر اسیدوز متابولیک و همچنین بدمزگی نمک‌ها کم اشتها خواهند شد. در اثر کم اشتها و کاهش مصرف ماده خشک میزان اسیدهای چرب غیر استریفیه در پلاسمما بالا می‌رود و پس از زایمان شانس بروز برخی از بیماری‌ها از جمله جابه جایی شیردان، جفت ماندگی و در کل بیماری‌های مقارن زایمان افزایش خواهد یافت.
 - تعدادی از گاوها آن بخش از خوراک را که میزان کلسیم بالایی دارد دریافت خواهند کرد و باز احتمال بروز تب شیر و هیوکلسیمی تحت درمانگاهی به رغم منظور نمودن نمک‌های آنیونی در جیره بالا خواهد رفت.
- به ویژه برای گله‌های بزرگ، اندازه گیری دوره ای آنالیز خوراک گاوها انتظار زایش از بابت سدیم، پتاسیم، کلر و گوگرد و پایش مرتب اسیدیته ادرار امری ضروری برای پرهیز از اجرای غلط جیره‌های انتظار زایش آنیونی است.

مبنا نظری آنیونی کردن جیره

تئوری بنیادی آنیونی کردن کامل جیره‌ی گاوها انتظار زایش معادله‌ی ساده شده‌ی ۶ عاملی کانستبل^۱ است (۱۸). در ضمن، اسیدی کردن ادرار گاوها از طریق مصرف نمک‌های آنیونی یکی از مشاهداتی است که تئوری "هندرسون-هاسلباخ"^۲ ناتوان از توصیف آن است و یکی از نقاط برتری نظریه رقیب آن یعنی نظریه کانستبل در همین پدیده است. (نه تنها در مبحث تب شیر، استفاده از این نظریه در درمان اسهال گوساله‌ها نیز بسیار کارآمد است). بنا بر این در استفاده از نمک‌های آنیونی به دو دیدگاه نظری و اجرایی باید توجه کنیم:

¹"Constable's 6-factor simplified strong ion equation!"

²Henderson-Hasselbach theroy

۱. نظریه گوف این است که با دستکاری تراز یونی قوی جیره، اسیدوز متابولیک خفیفی در خون ایجاد می‌شود زیرا آلکالوز متابولیک ممکن است با ایجاد تغییرات در ساختمان گیرنده‌های پاراتورمون، مانع از تاثیر گذاری مناسب و کافی این هورمون بر گیرنده‌هایش در سطح استخوان شود^{۱۹}. استفاده از نمک‌های آبیونی نظریه‌ی اختلاف یون قوی^۱ را پایه‌ی منطق خود قرار می‌دهد. تاثیر گذاری آن را با ایجاد اسیدوز متابولیک خفیفی توجیه می‌کنند که سازوکارهای هوموستازی و هومئورزی کلسیم به خصوص در هفته‌ی پایانی آبستنی و چند روز اول شیروواری را فعال نگه می‌دارد.

۲. کانستبل معتقد است این نمک‌ها را به جای نمک‌های آبیونی باید نمک‌های اسیدزا^۲ نامید. این نمک‌ها به لحاظ توازن اسید و باز خشی هستند و مفهوم نمک هم حامل همین بار معنی‌ی است: یعنی به لحاظ اسید و باز خشی است. در واقع اختلاف در میزان جذب بخش آبیونی و کاتیونی آن‌ها در دستگاه گوارش است که موجب می‌شود جیره‌های حاوی نمک‌های اصطلاحاً اسیدوژن تاثیر خود را در بدن بر جا بگذارند: تاثیری که شیوه‌ی آن به صورت ایجاد کاهش باز جذب کلسیم از توبولهای کلیوی است که این یک به نوبه خود موجب می‌شود کلسیم از منابع خود (با قابلیت جایگزینی) خارج شود و نتیجه آن را به صورت هیپرکلسی اوری^۳ می‌بینیم. به عبارت دیگر، در اثر مصرف جیره‌های حاوی نمک‌های اسیدوژن، هیپرکلمی رخ می‌دهد و حاکم شدن هیپرکلمی کلسیم از محل اتصال خود از روی پروتئین آلبومین جدا می‌کند. در نهایت کلسیم از طریق ادرار دفع می‌شود. کاهش pH ادرار علاوه بر کاهش تعداد کانالهای باز جذب کلسیم، بر روی قطر منافذ کانالها نیز موثر است و از این طریق باز جذب کلسیم در محل توبول دیستال و لوله‌های جمع آوری کننده را کاهش می‌دهد و تا زمانی که گاو جیره‌ی حاوی نمک اسیدوژن می‌خورد، کلسیم فعالانه از منابع خود برداشت خواهد شد. در گاوها بیکه جیره‌ی حاوی نمک‌های آبیونی مصرف می‌کنند، کاهش pH ادرار بزرگترین محرك ایجاد کننده هیپرکلسی اوری است و برای کاهش تب شیر بایستی تمام تلاش‌ها در این راستا باشد تا کاهش pH ادرار بدون اعمال تغییر در pH خون باشد. چرا که هر گونه تغییر در pH خون (کاهش به زیر حد طبیعی) می‌تواند با کاهش مصرف ماده خشک تشديد تراز منفی انرژی در دوره انتقال تشديد شود^(۲۰).

نقد دیالکتیکی این دو نظریه و معرفی روش آبیونی کردن نسبی^۴ جیره‌ی گاوهای انتظار زایش

آیا ممکن است از تعاملِ تضاد بین دو نظریه‌ی متمازیز راه چاره‌ی جدید خلق شود؟

در گام اول سوالی که پیش می‌آید این است این است که "چرا به جای دامنه‌ای خاص تراز کاتیونی-آبیونی (۵۰- تا ۱۵۰- میلی اکی والان در کیلوگرم ماده خشک) یک نقطه‌ی خاص را برای آبیونی کردن جیره (مثلاً ۵۰- میلی اکی والان در کیلوگرم ماده خشک) پیشنهاد نمی‌کنیم؟

نظریه‌ی گوف نمی‌تواند به این سوال پاسخ دهد. اما نظریه‌ی کانستبل تا حدودی می‌تواند به این سوال به صورت زیر پاسخ دهد:

¹Strong Ion difference

²acidogen

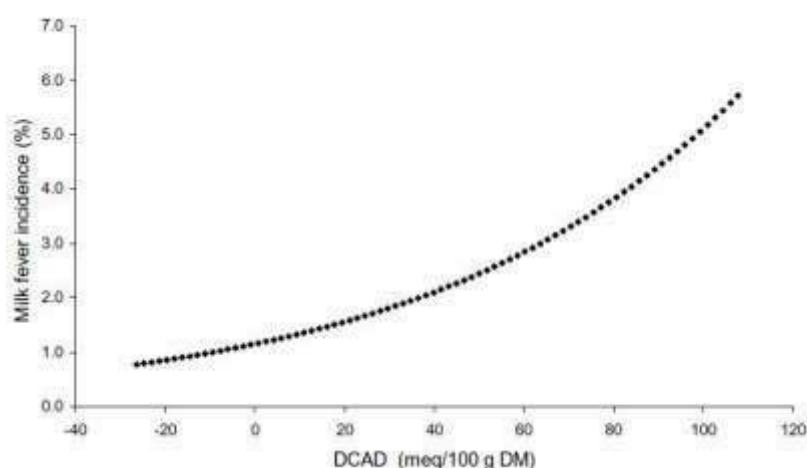
³hypercalciuria

⁴Partial Dietary Cation-Anion Difference (Partial DCAD)

"چون نمی‌توانیم کلیه‌ی عوامل موثر در آنیونی کردن جیره را در نظر بگیریم، ناچاریم آن قدر جیره را آنیونی کنیم تا مقاومت کلیه را در هم بشکنیم و وقتی ادرار اسیدی شد تازه خیالمان راحت شود که در آنیونی کردن جیره موفق شده ایم".

تا اینجا دست کم بخشی از پاسخ را داریم اما نباید غافل بود که با آنیونی کردن کامل جیره انتظار زایش ممکن است فشار زیادی بر متابولیسم و توازن اسید و باز گاو شیری وارد کرده باشیم و معایب آنیونی کردن جیره بر مزایای آن غلبه کند. بنا بر این ناچاریم در اینجا وارد محاسبه‌ی سود و زیان شویم؛ یعنی به بهای از دست دادن بخشی از مزایای آنیونی کردن کامل جیره انتظار زایش (مهار حداکثری هیپوکلسミ زایمان)، برخی معایب این روش را به کمینه برسانیم. در محاسبه‌ی سود و زیان، لازم است که به نمودار شماره ۱ توجه کنیم (۲۱) :

مطابق با نمودار ۱، رابطه‌ی بین فراوانی رخداد بالینی تب شیر و تراز کاتیونی-آنیونی جیره تا $+100$ میلی‌آکی والان در لیتر رابطه‌ای مثبت و خطی است. یعنی هر چه تفاوت کاتیونی-آنیونی به $+100$ نزدیک شود، فراوانی تب شیر هم پایین می‌آید. اما تراز کاتیونی بین $+100$ تا صفر میلی‌آکی والان در کیلوگرم روندی متحنی پیدا می‌کند و هر چه به صفر نزدیک شود، فراوانی تب شیر هم به زیر ۱ درصد می‌رسد که خود دستاورد بزرگی است اگر بتوان فراوانی تب شیر را به زیر ۱ درصد رساند. بسته به شرایط کشورهای مختلف هدف گذاری برای سقف میزان بروز شکل بالینی تب شیر متفاوت است. فراوانی مطلوب در شرایط کشورهای اروپایی زیر ۵ درصد (۲۲) اعلام شده است. (نگارنده بر اساس تجربیات شخصی به این نتیجه رسیده است که سطح ۵ درصد برای دامداران کشور ما غیر قابل تحمل است و تا جای ممکن باید آن را به حدود ۱ درصد رساند).

نمودار شماره ۱- ارتباط خطی بین DCAD و خطر بروز تب شیر بر اساس logit transformation رگرسیون خطی
(Error! Bookmark not defined.)

گزینش بین سه روش مهار تب شیر (جیره‌های با کلسیم و فسفر محدود، جیره‌های آنیونی کامل و آنیونی نسبی) روی کاغذ می‌توان در صفحات طولانی داد سخن در داد و مزايا و معایب روش‌های پیشگفته را سنجید. اما هیچ چیزی جای آزمون میداني^۱ را نمی‌گیرد. شرایط آزمایش‌های تحقیقاتی در عرصه‌ی گاوداری‌های تجاری دقیقاً قابل اجرا نیست و آن چه که روش مناسب برای هر مرکز پرورش گاو شیری را تعیین می‌کند کارآیی و در پی آن ارزیابی کارآیی است. پایش و پیشگیری تب شیر کاری مداوم و روندی پویا است، زیرا نهاده‌های مصرفی در پرورش گاو شیری، شیوه‌های مدیریتی و خود گاو شیری همه عواملی

¹Field trial

پویا هستند. گاو شیری که امروز با آن سر و کار داریم، همان گاو ده سال پیش نیست. بنا بر این، تسلط دامپزشک بر روش‌های آزمون میدانی مهارتی ضروری و اساسی است و بهتر است شروع کار با کم ضررترین روش باشد، یعنی با روش کاهش مصرف کلسیم و فسفر شروع کنیم و اگر نتیجه مطلوب نبود سپس به سراغ روش آنیونی کردن نسبی و آنیونی کردن کامل جیره‌های انتظار زایش برویم و بتوانیم نتایج را با هم مقایسه کنیم.

بازگشت بالقوه ویتامین D3 به عرصه مهار تب شیر

استفاده از ویتامین D3 یکی از روش‌های قدیمی و فعلای متروک مهار تب شیر و هیپوکلسیمی زایمان است. با این حال سه روشی که تاکنون در مورد مهار تب شیر مطرح شد هر یک به نوعی تلاش دارد که بسیج کلسیم را در دستور کار قرار دهد. به صورت نظری، توانایی هیچ روشی در بسیج کلسیم و هوموثوستازی کلسیم به پای توانایی تزریق ویتامین D3 در زمان مناسب نمی‌رسد. مشکل از طرف ما است که نمی‌توانیم زمان دقیق زایمان را تخمین بزنیم. اگر چنین امکانی فراهم شود، به باور نگارنده تزریق درست و به هنگام ویتامین 1 تا 8 روز پیش از زایمان احتمال دارد در آینده جایی در میان روش‌های مهار تب شیر بیابد. با این حال فعلاً مشکلاتی از بابت تزریق ویتامین D3 در نظر می‌گیرند. نخست، به لحاظ نظری تزریق ویتامین D3 می‌تواند آنزیم آلفا-1-هیدروکسیلاز¹ در کلیه و متعاقباً تولید ویتامین D3 درونزاد را مهار کند. دوم، گزارش‌هایی تایید نشده وجود دارد که با این روش گاوها ۱۰ تا ۱۴ روز پس از زایمان دچار تب شیر می‌شوند. تاکنون روش‌های مختلفی برای پیش‌بینی زمان زایمان را آزموده اند؛ میزان پروژسترون پلاسماء، کاهش دمای رکتال و واژینال، کاهش میزان مصرف خوراک و طول زمان نشخوار و شل شدن لیگامان ساکرواپیلیاک از آن جمله بوده اند. با این حال روشی آسان که کارگر ساده بتواند زمان زایمان را پیش‌بینی و خود به تزریق ویتامین D3 مطابق دستورالعمل دامپزشک مزرعه پردازد وجود ندارد و کار روی پیش‌بینی دقیق زمان زایمان برای پیشگیری از تب شیر ارزشمند است (۲۳).

محورهای پژوهشی آینده

در خوش بینانه ترین حالت، روش‌های درمانی تب شیر هنوز ناقص است و اصول علمی روش‌های پیشگیری از آن هنوز به خوبی شناخته نشده است. به نظر می‌رسد که برای مهار موثر تب شیر لازم است که سازوکارهای عمیق تری از روند تنظیم ترشح پاراتورمون شناخته شود. یکی از مهمترین محورها شناخت گیرنده‌های حسگر کلسیم² هستند که در کانون‌های مختلفی از بدن حضور دارند یا ظاهر می‌شوند. این کانون‌ها عبارتند از: غدد چهارگانه پاراتیرویید، سلولهای C تولید کننده کلسیتونین غده تیرویید، اپیتلیوم دوازدهه و قولون (محل جذب فعال کلسیم)، استئوبلاستها، غده پستان در زمان شیروواری (تنظیم پروتین وابسته به پاراتورمون) (۲۴). مطالعه روی این نوع گیرنده‌ها احتمالاً راهکارهای درمانی و پیشگیری موثرتری به بار خواهد آورد.

منابع

- ۱- امیدی، آرش (۱۳۹۳) روش‌های پیشگیری از هیپوکلسیم تحت بالینی و تب شیر بر اساس پاتوفیزیولوژی بیماری. مجموعه مقالات همایش یکم از مجموعه همایش‌های مدیریت بهداشت دام دانشگاه شیراز، صص ۲۱-۱۳، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.
- ۲- محبی، مهدی (۱۳۹۳) اشتباهات رایج در پیشگیری از تب شیر در ایران: تجربه‌های میدانی. مجموعه مقالات همایش یکم از مجموعه همایش‌های مدیریت بهداشت دام دانشگاه شیراز، صص ۳۲-۲۵، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

¹ 1- α -hydroxylase

² calcium sensing receptor (CaR)

- 3- Balcombe and Foster (2014). Update on the use of blood and blood products in Ruminants. *Vet Clin Food Anim* 30:455-474
- 4- Goff, J.P. (2004) Macromineral disorders of the transition cow. *Vet Clin Food Anim.* 20:471-94.
- 5- Payne 1989. Metabolic and nutritional diseases of Cattle. Blackwell Scientific publications. P 11.
- 6- Nutrient requirements of Dairy cattle (2001) National research council., 7th revised ed. National Academies press. P 107.
- 7- Reinhardt TA, Lippolis JD, McCluskey BJ. Prevalence of subclinical hypocalcemia in dairy herds. *Vet J.* 2011;188:122-4
- 8- Martinez, N., Risco C. A., Lima F. S., Bisinotto R. S., Greco L. F., Ribeiro E. S., Maunsell F., Galvão, K, and Santos J. E. P. Evaluation of peripartal calcium status, energetic profile, and neutrophil function in dairy cows at low or high risk of developing uterine disease. *J. Dairy Sci.* 95 :7158-7172.
- 9- Oetzel, G.R. (2004) Monitoring and testing dairy herds for metabolic disease *Vet Clin Food Anim* 20, 651-674
- 10- Martín-Tereso,J., Martens, H. (2014) Calcium and Magnesium Physiology and Nutrition in Relation to the Prevention of Milk Fever and Tetany (Dietary Management of Macrominerals in Preventing Disease) *Vet Clin Food Anim* 30:643-670.
- 11- Martig, J., and G. P. Mayer. 1973. Diminished hypercalcemic response to parathyroid extract in prepartum cows. *J. Dairy Sci.* 56:1042-1046.
- 12- Goff, J. P., Reinhardt, T. A., Horst. R. L.(1989) Recurring hypocalcemia of bovine parturient paresis is associated with failure to produce 1,25-dihydroxyvitamin D. *Endocrinology* 125:49-53.
- 13- Goff, J. P., Horst, R. L. (1997) Effects of the addition of potassium or sodium, but not calcium, to prepartum rations on milk fever in dairy cows. *J. Dairy Sci.* 80:176-186.
- 14- Goff, J. P., Liesegang, A., Horst, R. L. (2014) Diet-induced pseudohypoparathyroidism: A hypocalcemia and milk fever risk factor *J. Dairy Sci.* 97:1520-1528.
- 15- Oetzel GR. (2000) Management of dry cows for the prevention of milk fever and other mineral disorders. *Vet Clin Food Anim.* 16:369-86.
- 16- LeBlanc SJ, Leslie KE, F. Duffield,T.F. (2005). Metabolic Predictors of Displaced Abomasum in Dairy Cattle.*J Dairy Sci.* 88:159-70.
- 17- Oetzel GR. The dietary Cation-anion difference concept in dairy cattle nutrition: possibilities and pitfalls. XXII WorldBuiatrics congress; 18-23 Aug; Hannover, Germany, 2002.
- 18- Constable, P.D. (2014) Acid-Base Assessment When and How To Apply the Henderson-Hasselbalch Equation and Strong Ion Difference Theory. *Vet Clin Food Anim* 30 (2014) 295-316.
- 19- Horst RL, Goff JP, Reinhardt TA, Buxton DR. (1997) Strategies for preventing milk fever in dairy cattle. *J Dairy Sci.* 1997;80:1269-80.
- 20- Constable PD. Treatment and control of periparturient hypocalcemia in dairy cattle.XXVIII World Buiatrics Congress; 2014; Cairns, Australia; PP59-63.
- 21- DeGaris PJ, Lean IJ. Milk fever in dairy cows: a review of pathophysiology and control principles. *Vet J.* 2008;176(1):58-69
- 22- Mulligan, F.J., O'Grady, L., Rice, D.A. and Doherty, M.L. (2006).A herd health approach to dairy cow nutrition and production diseases of the transition cow. *Animal Reproduction Science* 96: 331-353.
- 23- Constable PD. Prediction of parturition in dairy cattle. XXVIII World Buiatrics Congress; 2014; Cairns P58
- 24- Murray, R. D., Horsfield, J. E., McCormick, W. D., Williams, H. J., Ward, D. (2008) Historical and current perspectives on the treatment, control and pathogenesis of milk fever in dairy cattle *Vet. Rec* 163:561-565.